VI. *Item* HIERONYMUS in Naum Prophetam, *ad c.* 1. [an. 387. *in Palæſtina.*]

Impræſentiarum nonnulli puniuntur, ne in æternum flagellentur.

[o] Polyc. *l.* 7. *tit.* 12. [p] *Gen.* 7. & 19. [q] *al.* ſulphurem. [r] *Exod.* 15. [s] *Naum* 1. *ſecundùm* LXX. [t] De pœniten. *diſt.* 3. *quærat hic.* [u] *al.* elui. [x] *Lev.* 24. [y] *Num.* 15.

QUid ergo, ait [o], contra Dominum cogitatis? ipſe qui creavit Mundum, & conſummationem ejus faciet. Quòd ſi vobis videtur crudelis, rigidus, & cruentus, quòd in diluvio [p] genus delevit humanum, ſuper Sodomam & Gomorrham ignem & ſulphur [q] pluit, Ægyptios [r] ſubmerſit fluctibus, Iſraëlitarum cadavera proſtravit in eremo; ſcitote eum ideò ad præſens reddidiſſe ſupplicia, ne in æternum puniret. Certè aut vera ſunt, quæ Prophetæ loquuntur, aut falſa. Si vera ſunt, quæ de ſeveritate ejus videntur dicere; ipſi dixerunt [s]: *Non vindicabit* [3] *Dominus bis in idipſum in tribulatione:* Sin autem falſa ſunt, & falſum eſt, quod dicitur: *Non conſurget duplex tribulatio;* falſa eſt ergo & crudelitas, quæ in Lege deſcripta eſt. Quod ſi verum eſt, ut negare non poterunt, dicente Propheta: *Non vindicabit Dominus bis in idipſum in tribulatione;* ergo qui puniti ſunt, poſteà non punientur: Si autem illi poſteà punientur; Scriptura mentitur, quod dicere nefas eſt. Receperunt ergo & qui in diluvio perierunt, & Sodomitæ, & Ægyptii, & Iſraëlitæ in ſolitudine mala ſua in vita ſua. §. 1. Quærat hic [t] aliquis, ſi fidelis deprehenſus in adulterio decolletur; quid de eo poſteà fiat: Aut enim punietur, & falſum eſt hoc, quod dicitur: *Non vindicabit Dominus bis in idipſum in tribulatione:* aut non punietur, & optandum eſt adulteris, ut impræſentiarum brevi, & citâ pœnâ cruciatus fruſtrentur æternos. Ad quod reſpondebimus, Deum ut omnium rerum, ita & ſuppliciorum quoque ſcire menſuras, & non præveniri ſententiâ Judicis: nec illi in peccatorem exercendæ dehinc pœnæ auferri poteſtatem: & magnum peccatum magnis, diuturniſque lui [u] cruciatibus. Si quis autem punitus ſit, ut ille in Lege [x], qui Iſraëliticis maledixerat, & qui in ſabbato [y] ligna collegerat; tales poſteà non puniri, quia culpa levis præſenti ſupplicio compenſata ſit.

¶ PITH. [3] *Non vindicabit.*] οὐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν θλίψει.

VII. *Item* GREGORIUS Papa [z]. [an. 599. *Româ in Siciliam.*]

[z] Sup. XIV. *q.* 6. *hi, qui in furtis.*

Qui Rei ſunt ſanguinis, ab Eccleſia defendi debent.

[a] Burch. *l.* 19. *c.* 109. Ivo, *p.* 15. *c.* 121. [b] *al.* effuſionis.

REos ſanguinis [a] defendat α Eccleſia, ne effuſione [b] ſanguinis particeps fiat.

¶ CORR. ROM. α *Defendat.*] Apud Burchardum & Ivonem, qui hoc citant ex dictis Auguſtini, legitur, *non defendat.*

GRATIAN. 2. *Pars.* [c] *Exod.* 22. [d] *Lev.* 20.

HINC apparet, quòd Mali flagellis ſunt coërcendi, non membrorum truncatione, vel temporali morte plectendi. §. 1. Sed objicitur illud, quod Dominus ait ad Moyſem [c]: *Maleficos non patieris vivere:* Item [d], *Qui coierit cum jumento, morte moriatur:* Adulterio etiam, vel blaſphemiæ crimine notatus immiſericorditer lapidari jubetur. Item, Moyſes, qui Legem acceperat, cultores Idoli morte punivit. Samuël etiam Agag pinguiſſimum Regem in fruſta conſcidit. Phinees quoque Judæum cum Madianita coëuntem gladio transfixit: quod eſt ei reputatum ad juſtitiam. Similiter nonnulli in veteri Teſtamento inveniuntur Malos trucidaſſe: nec tamen transgreſſores Legis, ſed defenſores appellantur. §. 2. Prohibetur ergo illo præcepto quiſque ſua autoritate in necem alicujus armari, non Legis imperio reos morti tradere. Qui enim publica poteſtate functus, ipſius Legis imperio Malos perimit; nec illius præcepti tranſgreſſor, nec à Cæleſti patria alienus habetur. Unde

VIII. AUGUSTINUS ad Publicolam, *Epiſt.* 154. [c. an. 398. *in Africa.*]

Ex officio non eſt peccatum hominem occidere.

[e] Polyc. *l.* 7. *tit.* 11. Anſel. *l.* 15. *c.* 18. Ivo, *p.* 10. *c.* 1. Pann. *l.* 8. *c.* 1. [f] *Matth.* 5. [g] *al.* Chriſtiani. [h] aut. *orig.* [i] *Act.* 23.

DE occidendis [e] hominibus, ne ab eis quiſquam occidatur, non mihi placet conſilium: niſi fortè ſit miles, aut publica functione teneatur, ut non pro ſe hoc faciat, ſed pro aliis, vel pro civitate, ubi etiam ipſe eſt, accepta legitima poteſtate, ſi ejus congruit perſonæ. Qui verò repelluntur aliquo terrore, ne malè faciant; etiam ipſis aliquid fortaſſe præſtatur. Hinc autem dictum eſt [f]: *Non reſiſtamus Malo;* ne nos vindicta delectet, quæ alieno malo animum paſcit, non ut correctionem hominum negligamus. Unde nec reus eſt mortis alienæ, qui cùm ſuæ poſſeſſioni ex lapidibus α murum circumduxerit, aliquis ex ipſorum lapſu percuſſus intereat. Neque enim reus eſt Chriſtianus, ſi bos ejus aliquem feriendo, vel equus calcem jaciendo aliquem occidat: aut ideò non debent Chriſtianorum [g] boves habere cornua, aut equus ungulas, aut dentes canis. An [h] verò, quoniam Apoſtolus Paulus [i] ſatis egit, ut in Tribuni notitiam perferretur inſidias ſibi à quibuſdam perditis præparari, & ob hoc deductores accepit armatos; ſi in illa arma ſcelerati homines incidiſſent, Paulus in effuſione ſanguinis eorum ſuum crimen agnoſceret? Abſit, ut ea quæ propter bonum, ac licitum facimus, aut habemus; ſi quid per hæc præter noſtram voluntatem cuiquam mali acciderit, nobis imputetur. Alioqui nec ferramenta domeſtica & agreſtia ſunt habenda; ne quis eis vel ſe, vel alterum interimat; nec arbor, aut reſtis; ne quis ſe inde ſuſpendat: nec feneſtra facienda eſt; ne per hanc ſe quiſquam præcipitet. Quid plura commemorem, cùm ea commemorando finire non poſſem? Quid enim eſt in uſu hominum bono, ac licito, unde non poſſit etiam pernicies irrogari?

¶ CORR. ROM. α *Ex lapidibus.*] Sic eſt emendatum ex codice Vaticano, Epiſtolarum B. Auguſtini. Nam in impreſſis deſunt iſtæ voces. Apud Gratianum verò erat, *ſuæ poſſeſſioni murorum ambitum circumduxit.*

GRATIAN. 3. *Pars.*

SEIPSUM etiam perimere nulla Legis autoritate alicui permittitur. Unde

IX. AUGUSTINUS *lib.* 1. de Civitate Dei, *c.* 17. & 18. [c. an. 413. *in Africa.*]

Qui Deo autore bella geſſerunt, præcepta non occidendi nequaquam transgreſſi ſunt.

[k] Ivo, *p.* 10. *c.* 4. Pann. *l.* 8. *c.* 2. [l] *Matth.* 27. [m] C. 18. [n] carendi. *orig.* [o] *Exod.* 20. [p] *Matth.* 22. [q] aſſiſtat. *orig.* [r] *al.* nihil. [s] Ibid. *c.* 21. [t] *al.* JusLegis. [u] *Gen.* 22. [x] *Jud.* 11. [y] *Jud.* 16.

SI non licet [k] privata poteſtate alicui hominem occidere vel nocentem, cujus occidendi licentiam Lex nulla concedit; profectò etiam qui ſeipſum occidit, homicida eſt: & tantò fit nocentior, cùm ſe occiderit; quantò innocentior in ea cauſa fuit, quâ ſe occidendum putavit. Nam, ſi Judæ [l] factum meritò deteſtamur, eúmque Veritas judicat, cùm laqueo ſe ſuſpendit, ſceleratæ illius traditionis auxiſſe potiùs, quàm expiaſſe commiſſum; quoniam de Dei miſericordia deſperando exitiabiliter pœnitens, nullum ſibi ſalubris pœnitentiæ locum reliquit; quantò magis à ſua nece ſe abſtinere debet, qui tali ſupplicio quid in ſe puniat, non habet. Judas enim cùm ſe occidit, ſceleratum hominem occidit: & tamen non ſolùm Chriſti, verùm etiam ſuæ mortis reus finivit hanc vitam: quia licèt propter ſuum ſcelus, alio tamen ſcelere ſuo occiſus eſt. §. 1. Cur autem [m] homo, qui mali nihil fecit, ſibi malè faciat, & ſeipſum interficiendo, hominem interficiat innocentem, ne alium patiatur nocentem, atque in ſe perpetret peccatum proprium, ne in eo perpetretur alienum? *Item c.* 20. §. 2. Neque enim fruſtrà in ſanctis, canoniciſque Libris nuſquam nobis divinitùs præceptum, permiſſumve reperiri poteſt, ut vel ipſius adipiſcendæ immortalitatis, vel ullius curandi [n], cavendíque mali causâ nobiſmetipſis necem inferamus. Nam & prohibitos nos eſſe intelligendum eſt; ubi Lex ait [o] ait: *Non occides:* præſertim, quia non addidit, proximum tuum: ſicut falſum teſtimonium, cùm vetaret; *Falſum*, inquit, *teſtimonium non dices adversùs proximum tuum.* Nec ideò tamen, ſi adversùs ſeipſum quiſquam falſum teſtimonium dixerit; ab hoc ſe crimine putaverit alienum: quoniam regulam diligendi proximum à ſemetipſo dilector accepit, quandoquidem ſcriptum eſt [p]: *Diliges proximum tuum ſicut teipſum.* Porrò ſi falſi teſtimonii non minùs reus eſt, qui de ſeipſo falſum fatetur, quàm ſi adversùs proximum hoc faceret, cùm in eo præcepto, quo falſum teſtimonium prohibetur, adversùs proximum prohibeatur, poſſítque non rectè intelligentibus videri non eſſe prohibitum, ut adversùs ſeipſum quiſque falſus teſtis exiſtat [q]; quantò magis intelligendum eſt; non licere homini ſeipſum occidere, cùm in eo, quod ſcriptum eſt: *Non occides*, nihilo [r] deinde addito, nullus nec ipſe utique, cui præcipitur, intelligitur exceptus? *Item infrà eodem capite.* §. 3. *Non occides:* non alterum: ergo nec te. Neque enim qui ſe occidit, alium quàm hominem occidit. §. 4. Quaſdam verò [s] exceptiones eadem ipſa Divina fecit autoritas, ut liceat hominem occidi: ſed his exceptis, quos Deus occidi jubet, ſive data Lege, ſive ad perſonam pro temporè expreſſa juſſione. Non autem α ipſe occidit, qui miniſterium debet jubenti, ſicut adminiculum gladius eſt utenti. Et ideò nequaquam contra hoc præceptum fecerunt, quo dictum eſt: *Non occides:* qui Deo autore bella geſſerunt, aut perſonam gerentes publicæ poteſtatis, ſecundùm ejus Leges [t], hoc eſt juſtiſſimæ rationis imperium, ſceleratos morte punierunt. At Abraham [u] non ſolùm non eſt culpatus crudelitatis crimine; verùm etiam laudatus eſt nomine pietatis, quòd voluit filium nequaquam ſcelerate, ſed obedienter occidere. Et meritò quæritur, utrùm pro juſſu Dei ſit habendum, quòd Jephte [x] filiam, quæ patri occurrit, occidit: cùm ſe immolaturum Deo id voviſſet, quod ei redeunti de prælio victori primitùs occurriſſet. Nec Samſon [y] aliter excuſatur, quòd ſeipſum cum hoſtibus ruinâ domûs oppreſſit, niſi quia Spiritus latenter hoc juſſerat; qui per illum miracula faciebat. His igitur exceptis, quos vel Lex juſta generaliter, vel ipſe fons juſtitiæ Deus ſpecialiter occidi jubet; quiſquis hominem, vel ſeipſum, vel quemlibet occiderit; homicidii crimine innectitur. *Item c.* 26. §. 5. Hoc dicimus, hoc aſſerimus, hoc modis omnibus approbamus, neminem ſpontaneam mortem ſibi inferre debere, veluti fugiendo moleſtias temporales, ne incidat in perpetuas: neminem propter aliena peccata, ne hoc ipſo incipiat habere graviſſimum proprium, quem non polluebat alienum; neminem propter ſua peccata præterita, propter quæ magis hâc vitâ opus eſt, ut poſſint pœnitendo ſanari: neminem velut deſiderio vitæ melioris, quæ poſt mortem ſperatur: quia reos ſuæ mortis, melior poſt mortem vita non ſuſcipit.

¶ CORR. ROM. α *Non autem.*] Sic eſt emendatum ex originali, præſertim Antuerpiano. Nam anteà totus hic locus multò aliter ſe habebat. Sunt autem & alia multa reſtituta.

X. *Item* IDEM contra literas Petiliani, *lib.* 2. *c.* 49. [c. an. 399. *in Palæſtina.*]

Nemini licet ſibi manus injicere.

[z] Ivo, *p.* 2. *c.* 99. & *p.* 10. *c.* 7.

TU dixiſti [z], laqueo Traditor periit, laqueum talibus dereliquit. Hoc ad nos omnino non pertinet. Neque enim veneramur nomine Martyrum eos, qui ſibi collum ligaverunt.

XI. *Item* HIERONYMUS in Jonam Prophetam, *ad cap.* 1. *non longè à fine.* [c. an. 391. *ibid.*]

De eodem.

[a] Pann. *l.* 8. *c.* 3.

NOn eſt noſtrum [a] mortem arripere, ſed illatam ab aliis libenter excipere. Unde & in perſecutionibus non licet propria perire manu (abſque eo [4], ubi caſtitas periclitatur,) ſed percutienti colla ſubmittere.

¶ PITH. [4] *Abſque eo.*] Idem Ambroſ. *lib.* 3. *de Virginib.* Aliter Auguſtin. *lib.* 1. *de Civit. Dei.*

XII. *Item* EX CONCILIO BRACARENSI I. *c.* 34. [an. 563. *in Hiſpania.*]

Nulla fiat oratio pro his, qui ſeipſos interficiunt.

[b] Burch. *l.* 19. *c.* 130. Ivo, *p.* 10. *c.* 188. & *p.* 15. *c.* 140. [c] *Abeſt ab orig.* [d] *al.* violentè.

PLacuit [b], ut qui ſibi ipſis voluntariè [c] aut per ferrum, aut per venenum, aut per præcipitium, aut per ſuſpendium, vel quolibet modo violentam [d] inferunt mortem; nulla prorsùs pro illis in oblatione commemoratio fiat: neque cum Pſalmis ad ſepulturam eorum cadavera deducantur. Multi enim ſibi hoc per ignorantiam uſurpant. Similiter & de his placuit fieri, qui pro ſuis ſceleribus puniuntur.

GRATIAN. IMPŒNITENTES, ſubaudiatur.

XIII. *Item* AUGUSTINUS *in eod. lib.* 1. de Civitate Dei, *cap.* 26. [c. an. 413. *in Africa.*]

Non eſt reus homicidii miles, qui poteſtati obediens hominem occidit.

4. *Pars.* [e] Ivo, *p.* 10. *c.* 98. Pann. *l.* 8. *c.* 35.

MIles [e] cùm obediens Poteſtati, ſub qua legitimè conſtitutus eſt, hominem occidit; nulla civitatis ſuæ Lege reus eſt homicidii: immò, niſi fecerit, reus eſt imperii deſerti, atque contempti. Quod ſi ſua ſponte, atque autoritate feciſſet; in crimen effuſi humani ſanguinis incidiſſet. Itaque unde punitur, ſi fecerit injuſſus; inde punietur, niſi fecerit juſſus.

XIV. *Item* IDEM in Quæſtionibus Exodi, *quæſt.* 39. *ad c.* 11. [fortè c. an. 400. *ibid.*]

Homicida eſt, qui ſponte occidit, quos Judex jubet occidi.

[f] Ivo, *p.* 10. *c.* 103. Pann. *l.* 8. *c.* 39.

CUm miniſter [f] Judicis occidit eum, quem Judex juſſit occidi; profectò, ſi id ſponte facit, homicida eſt, etiamſi eum occidat, quem ſcit à Judice debuiſſe occidi.

XV. IDEM *lib.* 22. contra Fauſtum, *c.* 73. [c. an. 402. *ibid.*]

Sicut jure laudatur obedientia, ita reprehenditur, qui ſibi non conceſſa uſurpat.

LEx æterna ita medio quodam loco poſuit aliqua hominibus, ut in eis uſurpandis meritò reprehendatur audacia: in exequendis autem jure obedientia laudetur. Abraham α, ſi ſpontaneus in occidendo filio motus fuiſſet, execrabilis haberetur: at jubenti Deo obſecundans, famulatus eſt.

¶ CORR. ROM. α *Abraham.*] Confectum eſt hoc Caput ex verbis B. Auguſtini, ſed Collectoris arbitratu immutatis. Atque hæc quidem pars ſic apud illum habet: *Quapropter ſi in occidendo filio ſpontaneus motus execrabilis, Deo autem jubente obſecundans famulatus non ſolùm inculpabilis, verùm etiam laudabilis invenitur; quid Moyſem, Fauſte, reprehendis, quòd exſpoliavit Ægyptios, &c.*

XVI. *Item* IDEM in Quæſtionibus ſuper Evangelia, *lib.* 1. *q.* 10. [c. an. 400. *ibid.*]

Bono animo officia vindictæ poſſunt impleri.

[g] Ivo, *p.* 10. *c.* 106. Pann. *l.* 8. *c.* 40.

OFficia [g] vindictæ poſſunt impleri bono animo, quomodo Lex, quomodo Judex.

XVII. *Item* IDEM ad Macedonium, *Epiſt.* 54. [fortè an. 414. *ibid.*]

Non eſt iniquus, ſed humanus, qui crimen perſequitur, ut hominem liberet.

[h] Ivo, *p.* 10. *c.* 107.

NOn eſt iniquitatis [h], ſed potiùs humanitatis ſocietate devinctus, qui propterea eſt criminis perſecutor, ut ſit hominis liberator.

XVIII. IDEM in eadem Epiſtola. [fortè an. 414. *ibid.*]

Quare ſint inſtituta Regia poteſtas & Legalia tormenta.

[i] Ivo, *p.* 10. *c.* 108.

NOn fruſtrà [i] ſunt inſtituta poteſtas Regis, & Cognitoris jus, ungulæ carnificis, arma militis, diſciplina dominantis, ſeveritas etiam boni patris: habent omnia iſta modos ſuos, cauſas, rationes, utilitates: hæc cùm timentur; & Mali coërcentur, & quietiùs inter Malos vivunt Boni.

XIX. IDEM ibidem. [fortè an. 414. *ibid.*]

Nonnumquam potiùs peccat, qui cauſam mortis præbet, quàm ille, qui occidit.

[k] Ivo, *ibid.*

CUm homo [k] ab homine occiditur; multùm diſtat, utrùm fiat nocendi cupiditate, vel injuſtè aliquid auferendi ſicut fit ab inimico, ſicut à latrone) an ulciſcendi, vel obediendi ordine (ſicut à Judice, ſicut à carnifice) an evadendi, vel ſubveniendi neceſſitate, ſicut interimitur latro à viatore, hoſtis à milite. §. 1. Et aliquando, qui cauſa mortis fuit; potiùs in culpa eſt, quàm ille, qui occidit; velut ſi quiſpiam decipiat fidejuſſorem ſuum, atque ille pro iſto legitimum ſupplicium luat. Nec tamen omnis, qui cauſa alienæ mortis eſt, reus eſt. Quid ſi enim quiſquam ſtuprum petat, ſeſéque ſi non impetraverit, interimat? Quid ſi filius timens patris pia verbera, præcipitio pereat? Quid ſi alius homine liberato, vel, ne alius liberetur, ſibi ipſe mortem inferat? Num propter iſtas alienarum mortium cauſas aut ſceleri conſentiendum eſt, aut vindicta peccati, quæ non fit nocendi, ſed corrigendi ſtudio, etiam paterna tollenda; aut opera miſericordiæ cohibenda ſunt? Hæc cùm accidunt, debemus eis humanum dolorem; non propter illa, ne accidant, rectè factorum reprimere voluntatem.

XX. *Item* ISIDORUS *lib.* 3. Sent. de ſummo Bono, *c.* 53. [c. an. 625. *in Hiſpania.*]

Quod Sacerdotes efficere docendo non valent, diſciplinæ terrore poteſtas extorqueat.

[l] Polyc. *l.* 6. *tit.* 1. Burch. *l.* 15. *c.* 34. Ivo, *p.* 16. *c.* 44.

PRincipes ſeculi [l] nonnumquam intra Eccleſiam poteſtatis adeptæ culmina tenent; ut per eamdem poteſtatem diſciplinam Eccleſiaſticam muniant. Ceterùm intra Eccleſiam poteſtates neceſſariæ non eſſent; niſi, ut quod non prævalet Sacerdos efficere per doctrinæ ſermonem, poteſtas hoc impleat per diſciplinæ terrorem. Sæpè per Regnum terrenum, cæleſte Regnum proficit: ut qui intra Eccleſiam poſiti contra fidem, & diſciplinam Eccleſiæ agunt, rigore Principum conterantur; ipsámque diſciplinam, quam Eccleſiæ humilitas exercere non prævalet, cervicibus ſuperborum poteſtas Principalis imponat: & ut venerationem α mereatur, virtutem poteſtatis impertiat. Cognoſcant Principes ſeculi Deo debere ſe rationem reddere propter Eccleſiam, quam à Chriſto tuendam ſuſcipiunt. Nam ſive augeatur pax, & diſciplina Eccleſiæ per fideles Principes, ſive ſolvatur; ille ab eis rationem exiget, qui eorum poteſtati ſuam Eccleſiam credidit.

¶ CORR. ROM. α *Venerationem.*] In variis editionibus hujus libri legitur, & *ut veneratione mereatur, virtute poteſtatis impartiat.* In Concilio Pariſienſi ſub Ludovico, & Lothario *lib.* 2. *c.* 2. ubi hoc refertur, legitur, & *ut venerationem mereatur, virtutem poteſtas impertiat.* Apud Ivonem verò, (nam Burchardi codex manifeſtum habet mendum) hoc modo, & *ſic venerationem meretur, ut virtutem poteſtatis impartiat.*

XXI. *Item* LEO Papa I. *Epiſt.* 29. ad Pulcheriam Auguſtam. [an. 450. *Româ Conſtantinopolim.*]

Et Regia poteſtas, & Sacerdotalis defendat autoritas, quæ ad Divinam confeſſionem pertinent.

[m] Polyc. *l.* 1. *tit.* 27.

REs autem [m] humanæ aliter tutæ eſſe non poſſunt, niſi quæ ad Divinam confeſſionem pertinent, & Regia & Sacerdotalis defendat autoritas.

XXII. *Item* EX CONCILIO TURONENSI III. *c.* 41 [n]. [an. 813. *in Gallia.*]

[n] Et Capit. *l.* 2. *c.* 44.

Sacerdotalis admonitio, quos corrigere non valet, Secularis potentia corrigat.

[o] Burch. *l.* 7. *c.* 29. Ivo, *p.* 9. *c.* 65.

INceſtuoſi [o] [5], parricidæ, homicidæ multi apud nos reperiuntur: ſed aliqui ex illis Sacerdotum nolunt admonitionibus aurem accommodare, volentes in priſtinis perdurare criminibus: quos oportet per Secularis potentiæ diſciplinam à tam prava conſuetudine coërceri, qui per ſalutifera Sacerdotum monita noluerunt revocari.

¶ PITH. [5] *Inceſtuoſi.*] Centur. *tom.* 8. *p.* 574.

XXIII. *Item* HIERONYMUS ſuper Jeremiam, *ad c.* 22. [c. an. 410. *in Palæſtina.*]

Malos comprimere, & Bonos ſublevare, Regum officium eſt.

[p] autem. *orig.* [q] *Jer.* 7. [r] Infrà, *ead.* *homicidas.*

REgum officium [p] eſt proprium, facere judicium & juſtitiam, & liberare de manu calumniatorum vi oppreſſos; & peregrino, pupillóque, & viduæ, qui faciliùs opprimuntur à Potentibus, præbere auxilium. Et, ut curam eis præceptorum Dei majorem injiceret, intulit [q]: *Nolite contriſtare;* ut non ſolùm non eripiatis, ſed ne patiamini quidem per veſtram conniventiam ab aliis contriſtari; & *ſanguinem innocentem non effundatis in loco iſto.* Homicidas enim [r], ſacrilegos, &c. & *poſt pauca.* Si, inquit, hæc feceritis, ô Reges Juda; tenebitis priſtinam poteſtatem.